

TĚŠÍNSKO

ročník 66 • 2023 • číslo 1

ČLÁNKY A STUDIE

- 1 **Osobnosti těšínského dějepisectví VIII**
Leopold Jan Šeršík
Janusz Spyra
- 17 **Prof. MUDr. Karel Šulc (1872–1952)**
Zapomenutá kapitola michálkovické historie
Robert Musialek
- 25 **Jak jsme na tom**
Výsledky sčítání lidu, domů a bytů z roku 2021 v Moravskoslezském kraji v celorepublikovém kontextu
Ludmila Nesládková

MATERIÁLY

- 39 **Kresby z Těšínska v denících Henrietty Silva Tarouca-Unwerth, rozené Skrbenské z Hříště (1824–1890)**
Lenka Nováková

ROZMANITOSTI

- 65 Muzeum Těšínska v roce 2022 | Výroční zpráva | *Zbyšek Ondřeka*
- 83 Z dokumentační činnosti Regionálního pracoviště pro péči o tradiční lidovou kulturu při Muzeu Těšínska | *Monika Kupková*
- 87 „Po setmění...“ Tak trochu jiná výstava | *Jana Glombová - Daniela Podstawková*
- 89 Mapový portál KARVINSKO ve stopách času | *Marek Trojak*
- 99 Nový paleontologický nález v meandrech řeky Odry | *Martina Uhlářová*
- 101 Grunow – odlehlá část vlastnictví barona Jiřího Fridricha Bludovského z Dolních Bludovic (1655–1730) | *Jan Paweł Borowski*
- 109 K odhalení pamětní desky připomínající 190. výročí úmrtí knížete Jana Nepomuka Sułkowského v Terezíně | *Grzegorz Madej*
- 118 Přípomínka 130. výročí narození Jana Železného, významného pedagoga a matičního aktivisty v Bystřici | *Petr Majer*
- 121 Pamětní deska rotného (pplk. in memoriam) Pavla Tofla v Janovicích-Bystrém | *Petr Majer*
- 125 Věrná historii Slezska | K životnímu jubileu Ireny Korbelářové | *David Pindur*
- 128 ThDr. Herbert Patzelt, B. D., STM (1925–2023) | *Marek Řičan*
- 131 Za PhDr. Jaromírem Kalusem | *Karel Müller*

Z NOVÉ LITERATURY (NEJEN) O TĚŠÍNSKU

- 135 Acta Musei Beskidensis, tom. 11, 2021
- 136 Geologické výzkumy na Moravě a ve Slezsku 28, 2021, č. 1–2
- 137 Jež, Radim – Nováková, Lenka – Pindur, David a kolektiv: Vratimov. Jedno město, dva příběhy
- 139 Lisník, Lukáš – Hruboš, Jan: Dobratice. Kapitoly z dějin slezské obce
- 142 Koudelová, Jana – Nitra, Tomáš – Rosová, Romana: Dřevěné stavitelství Palkovic a Myslíku

souvislostech je uvedeno budování sítě komunálních služeb a občanské vybavenosti. Z hlediska hospodářských dějin je v rámci této kapitoly kvalitně pojednáno o vývoji papíren od znárodnění po ukončení výroby v roce 1983, kdy byl zprovozněn nový závod v nedalekém Paskově. Nastíněn je též náboženský život, který zde navzdory perzekuce ze strany režimu v omezené míře pokračoval jak v římskokatolické farnosti, tak v náboženské obci Československé církve (husitské).

Všechny uvedené kapitoly jsou historickými analyticko-syntetickými přístupy kvalitně zpracovány, tedy přinášejí cenné informace k regionálním urbánním dějinám. Jsou primárně určeny místnímu čtenáři, kterého v prvé řadě osloví rozsáhlé obrazové přílohy, a jak ze zkušenosti víme, pak si přečte pojednání o událostech, které ho zajímají. Nejčastěji to bývají nejnovější dějiny, tj. události, které čtenář zažil nebo o kterých ví z rodinné paměti. Má jediná výtku tedy směřuje k závěrečnému pojednání o dění ve Vratimově po roce 1989, kdy mohly být více do hloubky interpretovány záležitosti odehrávající se na půdě komunální samosprávy.

Andrea Pokludová

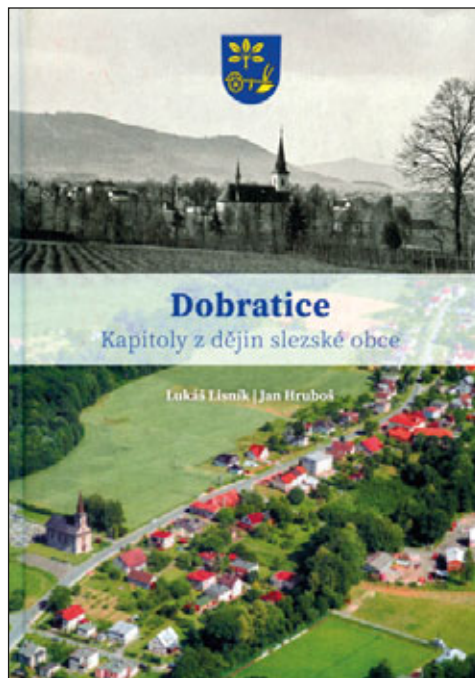

Lisník, Lukáš – Hruboš, Jan
Dobratice. Kapitoly z dějin slezské obce
 Ostrava: MONTANEX, a.s. 2022, 334 s.
 ISBN 978-80-7225-487-3

Minulost Dobratic zůstávala dlouho na okraji badatelského zájmu navzdory skutečnosti, že tato obec především v posledních dvou staletích prošla výrazným rozvojem. Pokud pomíneme příručky historického místopisu¹ či nerozsáhlé články,² pak konstatujeme, že teprve v posledních dvou desetiletích se dočkala podrobnější pozornosti některá témata spjatá s minulostí zdejší farnosti, školství či spolkového života.³ Svůj podíl na tom bezesporu má i historik Lukáš

Lisník, který se coby dobratický občan, zastupitel a patriot rozhodl tento dluh napravit. Mělo se tak stát prostřednictvím monografie, která by syntetizujícím způsobem mapovala historii této zdánlivě nenápadné obce ležící mezi Frýdkem-Místkem a Českým Těšínem na samotném úpatí Moravskoslezských Beskyd, konkrétně pověstmi opředené Prašivé, a jihovýchodní hranicí svého katastru se přímo dotýkající území Chráněné krajinné oblasti Beskydy. Lukáš Lisník, působící v archivu Vítkovice a.s., přizval ke spolupráci na knize historika Jana Hruboše (Zemský archiv v Opavě), který se v minulosti autorsky podílel na přípravě několika monografií měst a obcí na Těšínku i přilehlé severovýchodní Moravě. Tento tandem byl zárukou informační kvality připravovaného díla, neboť s ohledem na výše uvedené bylo nezbytné jít velmi často *ad fontes*, tedy provést archivní heuristiku. Je více než chvályhodné, že vydání této knihy iniciovalo zastupitelstvo obce Dobratice a že v dnešních časech dokázalo pro tento účel zajistit dostatečné finance.

Na úvod poznamenejme, že na rozdíl od některých nedávno vydaných monografií obcí v regionu se jedná o striktně historicky pojatou práci, nenalezneme v ní tedy kapitoly pojednávající o přírodních poměrech, etnografických či

jiných záležitostech. Má to jistě své klady i zápor, výhodou však je, že čtenář má především možnost v chronologickém sledu sledovat dějinný příběh dané lokality, která se v současných hranicích skládá z několika celků. Vedle samotných Dobratic ji dnes tvoří Bukovice (do poloviny 19. století samostatná ves) a Šprochovice, které až do konce roku 1955 náležely k sousední obci Dolní Tošanovice. Textový obsah knihy je tedy strukturován tradičně a kapitoly jsou periodizačně vymezeny daty korespondujícími s obdobími českých dějin.

Po autorském úvodu, jehož součástí jsou i nezbytná poděkování všem, kdo se různou měrou zasadili o zdar díla, následuje kapitola věnovaná nejstarším dějinám obce sledovaným až do revolučního roku 1848. Jejím autorem je Jan Hruboš. S ohledem na skutečnost, že Dobratice a Bukovice v tomto období příslušely nejprve k panství Horní Domaslavice a později Dolní Tošanovice, se musel vyrovnat nejen s torzovitě dochovanými a obsahově limitovanými písemnými prameny k oběma těmto nevelkým dominii. Stála před ním i otázka objasnění samotných počátků obce, které jsou dodnes zastřeny. V souladu se závěry některých starších badatelů Hruboš konstatuje, že vznik Dobratic je nutno klást přinejmenším do druhé poloviny, resp. třetí čtvrtiny 16. století a souvisí s postupným osídlováním odlehklých a výše položených částí území starších obcí, především Vojkovic a Tošanovic. Připomeňme, že první konkrétní písemná zmínka o Dobraticích a Bukovicích pochází až z listiny těšínského knížete Adama Václava z roku 1602. Autorovi se takřka didaktickým způsobem podařilo současnému čtenáři přiblížit mnohdy spletité a chápání dnešní společnosti na hony vzdálené správní, hospodářské a sociální poměry ve sledovaných lokalitách v období raného novověku. S nedalekými Domaslavicemi byly v té době Dobratice a Bukovice spjaty i z hlediska církevně-správní a školní příslušnosti. Navzdory zjevně prokázané autorově erudici a znalosti této dějinné epochy bych měl ke kapitole několik drobných faktografických připomínek. V roce 1567 nebylo frýdecké dominium ještě nižším stavovským panstvím (s. 11), tím se stalo až odprodejem těšínskými knížaty bratrům Jiřímu a Matyáši z Lohova v roce 1573. Autor v této kapitole často používá obsáhlé citace z dobových pramenů, ovšem s rozkolísanými

transkripčními zásadami, např. *Pán Bůh, Panna Maria* (s. 20) × *pán Bůh, panna Maria* (s. 24) – v tomto případě jde dokonce o opakovanou citaci z tožného pramene – nejstarší gruntovnice Horních Domaslavic.⁴

Jan Hruboš zpracoval i následující epochu vymezenou lety 1848–1918, kdy Dobratice v souvislosti s pádem patrimoniální správy a probíhající transformací společnosti nabyly na značném významu. V 50. letech 19. století zde vznikla škola, v následujícím desetiletí přibyl kostel sv. Filipa a Jakuba a hřbitov. V roce 1868 se Dobratice staly samostatnou farností, k níž příslušely také osady Bukovice a Šprochovice. V letech před první světovou válkou vznikly v obci první spolky. Dobratice ležící na jazykové hranici se vymezily také národnostně a zařadily se k nečetným většinou českým obcím tehdejšího okresu Těšín. Velmi vhodným způsobem jsou vylíčeny okolnosti týkající se tehdejší obecní samosprávy, v této souvislosti je zapotřebí vyzvednout osobu Josefa Tvrdého, který patří mezi starostenské matadory na Těšínsku. V čele zdejší obce stál totiž bezmála 50 let (1864–1913). Zasloužil se mj. o vznik kostela a fary v Dobraticích, stál u zrodu prvních společenských organizací v obci a byl otcem dvou významných katolických duchovních.

Následující kapitolu v knize autorsky zpracoval Lukáš Lisník. Nutno podotknout, že se zanícením a znalostí sledovaného období první republiky. Plasticky a mnohdy podrobně jsou vylíčeny veškeré aspekty tehdejšího života obce včetně nejrůznějších dávno zapomenutých kauz, nechybí ani zajímavé a čtivě zpracované případy dobratické „černé kroniky“. Této kapitole lze máloco vytknout a z obsahového hlediska i zpracování je možno ji považovat za kvalitativní vrchol této monografie.

O poznání slabší je kapitola Jana Hruboše pojednávající o nelehkém období let 1938–1948. Obec, byť z národnostního hlediska většinou česká, se stala součástí území československého Těšínska anektovaného na podzim roku 1938 Polskem, o rok později připadla k nacistické Německé říši. V roce 1945 se stala součástí obnoveného okresu Český Těšín, ovšem jen nakrátko, v lednu 1949 byly Dobratice převedeny do okresu Frýdek-Místek. Autor se však až na nečetné výjimky opíral o nikoliv nezajímavé retrospektivní zápisy o pomnichovském a válečném dění

v Dobraticích z obecní kroniky. Je nutno zalitovat, že pro zpracování tohoto dramatického období našich moderních dějin nevyužil další prameny včetně vzpomínek snad ještě některých žijících pamětníků. Postrádáme alespoň stručné objasnění problematiky tzv. volkslisty, ačkoliv se zde s tímto pojmem v textu operuje, což může čtenáři komplikovat pochopení některých souvislostí. V této kapitole nalezneme však i nepřesnosti jako např. používání názvu Velkoněmecká říše pro líčení událostí v roce 1939 (s. 177) – oficiální název Velkoněmecká říše byl zaveden až v červnu 1943. Také pojem *česká* či *polská mše* (s. 177) je velmi vágní s ohledem na tehdy v latině sloužené mše (samozřejmě s kázáním a zpěvem v českém či polském jazyce).

Zpracování posledních dvou kapitol se ujal opět Lukáš Lisník. Období let 1948–1989, které je ještě v živé paměti mnoha žijících Dobratičanů, byl stránkově v knize věnován největší prostor, rovných 100 stran. Byl to bezesporu dobrý tah, neboť bylo možno dostatečným způsobem představit veškerá hlavní témata života obce a jejich obyvatel v období „vlády jedné strany“. Je nabitelní, že tato kapitola bude přirozeně zajímat nejvíce čtenářů z řad místních. Nastíněny jsou všechny základní rysy a vývojové tendence tohoto období, včetně problematiky kolektivizace zemědělství (poznamenejme, že v tradičně zemědělské obci se jí dlouho nedařilo a ani později nedosahovala kýženého efektu), socializace vesnice či perzekuce oponentů komunistického režimu. Zároveň zde byl ponechán vhodný prostor k budoucímu prohlubování některých témat. Lze jen zalitovat, že ani při zpracování tohoto období nebyla využita metoda orální historie. Už i např. 50. či 60. léta minulého století jsou dnešním třicátníkům časově velmi vzdáleným obdobím, vybrané pasáže z výpovědí pamětníků by jinak fundovanému textu dodaly na větší plasticitě. Také postrádáme bližší vysvětlení likvidace původních spolků po roce 1948 a role společenských organizací v období komunismu. Dodejme, že v rámci integrace obcí ztratily Dobratice načas svou samostatnost a od roku 1979 byly součástí střediskové obce Dobrá jako Dobrá 2 – Dobratice.

Polistopadové opětovné osamostatnění obce vedlo jednoznačně nejen k posílení místní identity a patriotismu, ale především k celkovému rozvoji sledované lokality. Stručněji, ale

vhodným způsobem o tom pojednává poslední kapitola a je chvályhodné, že se její autor neomezil pouze na zdroj v podobě obecní kroniky. Nastínil vše podstatné z posledních více než tří desetiletí života Dobratic, které jsou dnes domovem více než 1 300 obyvatelům a jejich počet stále roste.

Za hlavním textem nalezneme soupisy zkratk, použitých pramenů a literatury a uvedení zdrojů obrazového materiálu. Schází však cizojazyčné resumé a rejstříky, přičemž ten jmenný by jistě uvítali nejen čtenáři z Dobratic. Oceňuji naopak opatření knihy poznámkovým aparátem, svědčilo by mu však důsledné používání zkrácených citací literatury při jejím opakování. Kniha je opatřena bohatým ikonografickým materiálem, z valné části publikovaným zcela poprvé. Je třeba vyzvednout skutečnost, že kromě paměťových institucí byly použity fotografie a reprodukce dalších dokumentů ze soukromých sbírek a rodinných archivů. Rozmístění doprovodných ilustrací je však v nejednom případě nelogické a nekoreluje s obsahem hlavního textu, jako např. vyobrazení faktury továrny na ohýbaný nábytek z roku 1880 u pojednání o správě Dobratic v raném novověku (s. 25). Také redakci hlavního textu mohla být věnována důslednější pozornost.

Přes veškeré výše uvedené připomínky zastávám názor, že obec Dobratice v této knize získala obsahově kvalitní fundament pro poznání své minulosti v uplynulých více než čtyřech stáletích. Rodáci a starousedlíci si nad jejími stránkami bezesporu s chutí zavzpomínají. Přistěhovavším nabízí skvělou možnost se blíže seznámit se svým novým domovem, pochopit díky tomu mnohé souvislosti a lépe se tak s Dobraticemi identifikovat. Navrácení a trvalé uchování místní kolektivní paměti je přece primárním posláním publikací tohoto typu. Autorská dvojice v tomto směru odvedla velký kus uznáníhodné práce a pevně věřím, že jejich dílo bude, vlastně už je, samozřejmou součástí knihoven všech vážných zájemců o minulost Těšínska, resp. Slezska.

David Pindur

POZNÁMKY

- 1 Například Hosák, Ladislav: *Historický místopis země Moravskoslezské. VIII. Těšínský kraj*. Praha 1937, s. 901–903; Žáček, Rudolf: *Pobeskydí od husitství do Bílé hory (místopisný přehled)*. Kulturně historický

- místopis 7. Frýdek-Místek 1986, s. 47; Týž: *Pobeskydí v letech 1618–1848 (místopisný přehled)*. Kulturně historický místopis 9. Frýdek-Místek 1992, s. 54; BARTOŠ, Josef – SCHULZ, Jindřich – TRAPL, Miloš: *Historický místopis Moravy a Slezska 1848–1960. XV. Okresy: Frýdek-Místek, Český Těšín*. Olomouc 2000, s. 128–129.
- 2 MÜLLER, Karel: *Pečeti bývalých panství Horní a Dolní Domaslavice a Horní a Dolní Tošanovice*. Těšínsko 33, 1990, č. 4, s. 22–24; GRACOVÁ, Blažena: *Věžní hodiny v Dobratvicích*. Těšínsko 34, 1991, č. 2, s. 25; TÉMA, Bedřich: *Jména místních částí a domů v Dobratvicích, Dolních Tošanovicích, Horních Domaslavicích, Dolních Domaslavicích, Lučimě, Soběšovcích a Žermanicích*. Těšínsko 38, 1995, č. 3, s. 17–19 aj.
- 3 Jedná se především o farnost, školství či spolkový život, viz *Almanach. Sbor dobrovolných hasičů Dobratvice* 2007; 60. výročí založení tělovýchovné jednoty Dobratvice 1951–2011. Dobratvice 2011; PINDUR, David: *Z dějin farnosti Dobratvice*. Dobratvice 2012; Týž: *Oslavy 150. výročí posvěcení kostela sv. Filipa a Jakuba v Dobratvicích*. Těšínsko 58, 2015, č. 2, s. 67–70; LISNÍK, Lukáš: *Obrazy z dějin školy v Dobratvicích od jejího vzniku do poloviny 40. let 20. století. Příspěvek k problematice českého venkovského školství na Těšínsku*. Sborník Státního okresního archivu Frýdek-Místek 14, 2017, s. 57–80. Ze starší literatury především HAVLAS, František: *Děje- a životopisné památky farnosti Domaslavické*. Opava 1887, passim.
- 4 Zemský archiv v Opavě, fond Velkostatek Horní Domaslavice, inv. č. 1, pag. 7 a 9.

Koudelová, Jana – Nitra, Tomáš – Rosová, Romana

Dřevěné stavitelství Palkovic a Myslíku

Palkovice: Obec Palkovice 2022, 357 s.

ISBN 978-80-11-01512-1

Jeň málokterá lokalita se může pochlubit fundovaným a velmi podrobným zpracováním historicko-architektonického vývoje. Autorská trojice Jana Koudelová, Tomáš Nitra a Romana Rosová v tomto ohledu zdařile vyplňuje mezeru v poznání regionální historie a zároveň přispívá k záchraně památek uchovávajících svědectví o životě a zvyklostech našich předků. Po výzkumném úkolu, jehož závěry vyšly v samostatné publikaci před dvěma lety¹, zabývajícími

se regionem Slezské brány (konkrétně obcemi Kaňovice, Paskov, Řepiště, Sedliště, Šenov, Václavovice a Vratimov), se tentokrát výše zmínění autoři zaměřili na obec Palkovice a její dnešní místní část Myslík (původně samostatnou obec), náležící před polovinou 19. století k hukvaldskému panství.

Předmět jejich zájmu představují celo- a částečně dřevěné stavby. A to nejen profánní, ale také sakrální. Ačkoliv dříve tvořilo dřevo hlavní stavební materiál, na přelomu 19. a 20. století se začal charakter obce měnit a postupně přibývalo zděných objektů. Trend mizící tradiční dřevěné architektury bohužel pokračuje, i mnohé budovy uvedené v publikaci se nacházejí již v dezolátním stavu a jejich zánik je nevyhnutelný. I přesto počet dochovaných dřevěných staveb na katastru Palkovic jistě překvapí čtenáře, stejně jako udivil i vydavatele knihy, jak je poznamenáno již v úvodu.

Samotná publikace je rozdělena do sedmi hlavních kapitol. Po úvodním slovu starosty obce následuje první kapitola s názvem *O dřevěném stavitelství Palkovic a Myslíku* seznamující čtenáře s předkládanou problematikou, vymezením tématu a uplatněných postupech. Prezentované poznatky o dřevěném stavitelství v Palkovicích a Myslíku byly získány během archivního a terénního výzkumu realizovaného v letech 2021–2022. V následujícím oddíle *Využití dřeva v životě venkova* se autoři věnují dřevu nejen coby nejrozšířenějšímu stavebnímu materiálu, ale také dalšímu uplatnění v každodenním životě a jeho zpracování. Nastihují rovněž otázku využití informací získaných ze dřeva, ať už o stáří formou dendrochronologického rozboru, či o zvyklostech stavitelství zjištěných ze stop po opravě. Kapitola s titulem *Venkovská zástavba Palkovic a Myslíku ve světle zájmu o tradiční stavitelství* předestírá problematiku propagace a ochrany dřevěného stavitelství v historii, od národopisných výstav, přes počátky památkové péče až po zájem badatelů. Zvláštní pozornost je věnována terénním výzkumům, které byly v minulosti na sledovaném katastru provedeny. Jako první se o poznání a dokumentaci lidové architektury pokusili studenti architektury brněnské techniky pod vedením profesora Antonína Kuriala v letech 1947 a 1949. Druhá výzkumná akce proběhla v roce 1972 v režii etnografů Vavřinského muzea v přírodě. Obě zmíněná šetření

CONTENTS

Volume 66 • 2023 • Number 1

ARTICLES & STUDIES

- 1 **Personalities of Těšín Historiography VIII**
Leopold Jan Šeršík
Janusz Spyra
- 17 **Prof. MUDr. Karel Šulc (1872–1952)**
A Forgotten Chapter in the History of Michálkovice
Robert Musialek
- 25 **How we are doing**
Results of the 2021 Population and Housing Census in the Moravian-Silesian Region in the Nationwide Context
Ludmila Nesládková

MATERIALS

- 39 **Drawings from Těšín Silesia in the Diaries of Henrietta Silva Tarouca-Unwerth, née Skrbenská of Hříště (1824–1890)**
Lenka Nováková

VARIOUS

- 65 Museum of Těšín Silesia in 2022 | Annual Report | *Zbyšek Ondřejka*
- 83 From the Documentation Activities of the Regional Office for the Preservation of Traditional Folk Culture at the Museum of the Těšín Silesia | *Monika Kupková*
- 87 “After Dark...”: A Slightly Different Exhibition | *Jana Glombová – Daniela Podstawková*
- 89 KARVINSKO Map Portal going Back in Time | *Marek Trojak*
- 99 New Palaeontological Discovery in the Meanders of the Odra River | *Martina Uhlářová*
- 97 Grunow – Remote Part of the Property of Baron Jiří Fridrich Bludovský of Dolní Bludovice (1655–1730) | *Jan Paweł Borowski*
- 101 On the Unveiling of a Memorial Plaque Commemorating the 190th Anniversary of the Death of Count Jan Nepomuk Sułkowski in Terezín | *Grzegorz Madaj*
- 118 Commemoration of the 130th Anniversary of the Birth of Jan Železný, an Important Teacher and Silesian Association Activist in Bystřice | *Petr Majer*
- 121 Commemorative Plaque of Staff Sergeant Pavel Tofel (Lieutenant-colonel in Memoriam) in Janovice-Bystrý | *Petr Majer*
- 125 Remaining Faithful to the History of Silesia | On the Anniversary of Irena Korbelářová | *David Pindur*
- 128 ThDr. Herbert Patzelt, B. D., STM (1925–2023) | *Marek Říčan*
- 131 Remembering PhDr. Jaromír Kalus | *Karel Müller*

FROM THE NEW LITERATURE OF (not only) TĚŠÍN SILESIA

- 135 Acta Musei Beskidensis, tom. 11, 2021
- 136 Geologické výzkumy na Moravě a ve Slezsku 28, 2021, č. 1–2
- 137 Jež, Radim – Nováková, Lenka – Pindur, David a kolektiv: Vratimov. Jedno město, dva příběhy
- 139 Lisník, Lukáš – Hruboš, Jan: Dobratice. Kapitoly z dějin slezské obce
- 142 Koudelová, Jana – Nitra, Tomáš – Rosová, Romana: Dřevěné stavitelství Palkovic a Myslíku

REDAKČNÍ RADA

PhDr. Karel Bogar
prof. PhDr. Dan Gawrecki, CSc.
dr hab. Waclaw Gojniczek, prof. UŚ
doc. PhDr. Blažena Gracová, CSc.
prof. PhDr. Dušan Janák, Ph.D.
prof. PhDr. Zdeněk Jirásek, CSc.
prof. PhDr. Irena Korbělářová, Dr.
doc. PhDr. Pavel Kouřil, CSc.
PhDr. Karel Müller
doc. PhDr. Pavel Šopák, Ph.D.
Mgr. Jiřina Veselská

REDAKCE

Odpovědný redaktor: PaedDr. Zbyšek Ondřeka
Výkonný redaktor: prof. PhDr. Rudolf Záček, Dr.
Tajemník redakce: PhDr. Radim Jež, Ph.D.
Redaktoři: Mgr. et Bc. Lenka Nováková, Ph.D.; PhDr. David Pindur, Ph.D.
Jazyková editace: Mgr. Lenka Ježová Bichlerová
Překlad resumé do anglického jazyka: Mgr. Lenka Mandryszová
Grafický návrh: Petr Kwašný, UPGRADE CZ s.r.o., Ostrava
Odevzdáno do tisku: 7. 7. 2023
Vyšlo: 14. 8. 2023
Tisk: PRINTO, spol. s r.o., Ostrava

ADRESA REDAKCE

Muzeum Těšínska, příspěvková organizace, Masarykovy sady 103/19, 737 01 Český Těšín
tel.: 558 761 216, fax: 558 761 223, IČ: 00305847
e-mail: radim.jez@muzeumct.cz

Články v tomto periodiku jsou recenzovány nezávislými recenzenty.

Časopis je evidován v Seznamu recenzovaných neimpaktovaných periodik vydávaných v České republice.

Nevyžádané rukopisy, fotografie a kresby se nevracejí. Za obsah článků zodpovídají autoři.

Při úpravě rukopisu je nutno řídit se pravidly zveřejněnými na adrese: http://www.muzeumct.cz/pokyny_pro_autory/.

Časopis lze zakoupit v pobočkách Muzea Těšínska: v Historické budově Muzea Těšínska v Českém Těšíně,
v Památníku životické tragédie v Havířově-Životičích, v Kotulově dřevěnce v Havířově,
v Archeoparku v Chotěbuzi-Podoboře, v Muzeu trojmezí v Jablunkově a dalších partnerských institucích.

Rozšiřuje vydavatel. Předplatné nebo jednotlivá čísla si lze objednat na výše uvedené adrese či tel. č. 558 761 225.

Vychází dvakrát ročně, cena jednoho výtisku je 140 Kč, celoroční předplatné činí 280 Kč + poštovné.

Členové Klubu Muzea Těšínska získávají časopis v rámci ročního předplatného 380/460 Kč.

Na obálce: Dřevěný erb Skrbenských z Hříště z konce 18. století původně umístěný ve farním kostele Zvěstování Panny Marie
v Ropici, Muzeum Těšínska; kresba Henrietty Silva Tarouca-Unwerth, rozené Skrbenské z Hříště, s vyobrazením kostela
Prozřetelnosti Boží a zámku v Šenově, r. 1843, Moravský zemský archiv v Brně

Identifikační číslo: ISSN 0139-7605

Evidenční číslo MK ČR: E 11319

Podávání novinových zásilek povoleno Oblastní poštou v Ostravě

č. j. 2726/92-P/1 ze dne 30. 11. 1992.

Vydává Muzeum Těšínska, příspěvková organizace zřizovaná Moravskoslezským krajem

www.muzeumct.cz

www.archeoparkchotebuz.cz

MUZEUM TĚŠÍNSKA

ISSN 0139-7605

9 770139 760007